

OPINIÓ

Colònies que són un tresor

Els casos de la Carla i la Laura i del Marc constitueixen exemples de les extraordinàries vivències d'aquest estiu amb Fundesplai

ACOMPANYAT. Marc Calderón, amb els seus companys de colònies.

Núria
VALLS

Directora general de Comunicació
i Relacions de Fundesplai

Acaba un període de 81 dies de vacances per a milers de nens i adolescents. Un espai en el qual la dinàmica del curs escolar se substitueix per la possibilitat de viure noves experiències i vivències enriquidores, com les colònies, els casals, els campaments i els camps de treball. Aquests dies a les entitats de lleure ens toca fer la valoració de com ha anat la campanya d'estiu. Un balanç del qual, sovint, només transcendeixen les grans xifres. Quan acabem de sumar totes les dades aviat podrem donar la notícia que des de Fundesplai hem organitzat més de 1.300 activitats, amb uns 65.000 participants, i que, per garantir l'equitat, hem atorgat unes 5.300 beques per a nens en situació de vulnerabilitat. Però darrere d'aquests números s'hi amaguen un munt de vivències que, en molts casos, marquen les vides dels nens i joves. Ara, que encara tenim vius els records d'aquest estiu, voldria aprofitar per compartir dues d'aquestes experiències concretes, viscudes per nens i joves amb noms i cognoms.

El primer exemple és el de Carla i Laura Quero, dues germanes bessones de 20 anys de Cornellà de Llobregat. Aquest mes de juliol el recordaran per sempre perquè, per fi, han complert el seu somni de fer de monitores en un casal d'estiu. I és que, a més d'haver nascut el mateix dia i de ser pràcticament idèntiques, la Carla i la Laura també comparteixen una passió: l'educació dels nens. Expliquen que aquesta vocació els va venir fa anys, quan la seva família les va apuntar a l'Esplai Font Santa Fatjó-Fundesplai, on van poder participar als tallers durant el curs, anar a les colònies d'estiu, fins i tot en un intercanvi internacional...

Recorden ara que en aquells primers anys, en plena crisi, la situació no era fàcil per a una família nombrosa com la seva (tenen una germana més gran). Però els pares van demanar una beca a Fundesplai, i així van poder participar en totes les activitats. Així, a poc a poc, es van anar implicant amb l'esplai, van estudiar el cicle formatiu de grau superior d'Educació Infantil i el curs d'educadores de lleure. Finalment, al juliol, ja van poder fer de monitores: una experiència molt especial per a totes dues, amb un munt d'aprenentatges i anècdotes, com el fet que els primers dies els nens les confonien però que, al final, ja sabien perfectament qui era la Carla i qui la Laura.

Coincideixen al destacar dos aspectes, l'estima dels nens i nenes i el reconeixement que van rebre per part dels responsables, una con-

BESSONES. La Laura (segona per la dreta) i la Carla (cinquena).

fiança que es va concretar en la proposta que els van fer a totes dues perquè el curs vinent treballin com a monitores de menjador a l'Escola Espai3. Demà mateix començaran a treballar en aquesta nova feina, que els permetrà guanyar uns calerons i, a més, compaginar-la amb l'inici del grau d'Educació Infantil a la Universitat de Barcelona. Una carrera que, òbviament, també faran juntes!

En cadira de rodes

El segon exemple és el de Marc Calderón, de 9 anys, que aquest estiu ha viscut les seves primeres colònies. En concret, les que es van celebrar la se-

gona setmana de juliol a Vilanova de Sau, organitzades per EL PERIÓDICO i Fundesplai.

Si una cosa caracteritza el Marc és que sempre llueix un somriure. Li encanta interactuar amb els altres, banyar-se, i anar en tota mena de vehicles: cotxes, motos... i cadires de rodes. I té paràlisi cerebral.

Malgrat haver participat en casals amb la seva escola, l'Ateneu Instructiu de Sant Joan Despí, mai havia passat més d'una nit fora de casa. Aspectes com els problemes de mobilitat, les dificultats en la parla o aspectes tan quotidians com menjar sol –a casa el Marc encara no havia aconseguit– desaconsellaven als

pares apuntar-lo en unes colònies. La seva mare, la Meritxell, explica que el temps de lleure és un dels àmbits on resulta més difícil aconseguir la plena inclusió. Aquest any, però, no es van resignar i van trucar a Fundesplai.

Es va fer una reunió prèvia en què es va valorar quina podia ser la millor opció i es va acordar apuntar-lo al torn de Can Mateu, a Vilanova de Sau, un equipament que es caracteritza per la seva gran accessibilitat, no només de la casa de colònies, sinó també de tots els camins de l'entorn natural de la finca i les piscines. D'aquesta manera, el Marc va disfrutar de la setmana de colònies com un més dels 50 nois i noies que hi van participar. Amb el suport necessari de l'equip de monitores i monitors, es va poder banyar a la piscina, llançar-se per la tirolina, fer tir amb arc... Malgrat les dificultats en la parla, es va fer entendre amb tothom. Fins i tot, al fixar-se que si algun dels companys complia anys durant les colònies es feia una celebració, va entabanar tothom dient que era el seu aniversari... i van fer una festa. ¡No va ser fins més tard que van descobrir que, en realitat, va néixer al desembre!

Però l'activitat que li va agradar més va ser el bivac. El fet de dormir una nit al ras, amb els companys i companyes, tots estirats a terra dins del sac, sense distincions, és una cosa que mai oblidarà.

Els pares

Si per al Marc aquesta experiència ha resultat excepcional, no ho ha sigut menys per als seus pares. Ho resumeixen amb dues observacions: la sorpresa que, al tornar de les colònies, el Marc va començar a menjar sol a casa i el fet que, el dia que el van anar a buscar, la cadira de rodes tenia una roda punxada i una altra penjant. «Per a nosaltres, era l'evidència que el Marc havia viscut aquells dies amb la màxima intensitat», ens explicava emocionada la mare.

Els estius de les germanes Quero i de Marc Calderón són només dos exemples. Dues experiències, d'entre les milers viscudes en les activitats que hem organitzat, que ens demostren que les colònies, els casals, els campaments i els camps de treball no són cap luxe. Són un dret i un tresor per a cadascun dels nens, joves i famílies, i també per als monitors i monitores que hi participen. Per això, des de Fundesplai, continuarem treballant per promoure-les, buscant la col·laboració de tota la societat, per aconseguir –tal com diem en el lema de la nostra campanya– que cada estiu sigui «Un estiu per a tot el món». ≡